

debatt@klassekampen.no

KRONIKK
& DEBATTFlertalls-
tyranni

SYKEHUS

Tor I. Winsnes

Styret i Oslo universitetssykehus har vedtatt å gå videre med planleggingen av Nye Oslo universitetssykehus på Rikshospitalet og Aker sykehus. Ansattrepresentantene, som er i mindretall, har protestert fordi det ikke er plass til en utbygging av Rikshospitalet, og fordi deling, med et stort lokalsykehus på Aker, vil splitte avdelinger og gjøre tjenestene sårbare og usikre. Hver gang blir de nedstemt.

Representantene for Legeforeningen, Sykepleierforbundet og Fagforbundet representerer de 22.000 ansatte som driver sykehuset. Til daglig er de foretakstillitsvalgte for sine arbeidstakerorganisasjoner og derfor de eneste i styret som kjenner prosjektet og har faglige forutsetninger for å vurdere sakene administrasjonen ber om tilslutning til.

Kunnskapsløsheten illustreres av hva styreformannens svarte til Klassekampen etter styremøtet 21. oktober, på spørsmålet om avstanden mellom styrets flertall og de tillitsvalgte: «Jeg tror at dette i hovedsak dreier seg om avvikling av Ullevål», og: «Det er krevende for dem at det skal nedlegges som sykehus.» Dette er en arrogant undervurdering av ansattrepresentantenes kunnskap og argumentasjon i saken. Dette handler ikke om nostalgi, og det har aldri tidligere vært omfattende motstand mot å få nytt sykehus, men begeistring.

Styrets flertall har ikke bakgrunn fra sykehusdrift. De fleste kommer fra offentlig administrasjon. Det er forståelig at de må lene seg på administrasjonens vurderinger, men nettopp derfor skal de være lydhøre overfor de tillitsvalgte og vise evne til å problematisere styresakene. Etter å ha fulgt styremøtene i både OUS og HSØ gjennom år har det, med ett unntak, aldri skjedd. Planene for Nye Oslo universitetssykehus får oppslutning i styrene ved hjelp av «flertalls-tyranni», slik det ble sagt av legenes fortakstillitsvalgte i OUS.

Tor I. Winsnes,
arkitekt og sykehusplanlegger
torwinsnes@icloud.com

«Stadlandet nasjonalpark»?

VINDKRAFT

Knut Rydgren, Peter Emil Kaland, Anders Lyngstad og Asbjørn Moen

Tapet av natur og menneskeskapt klimaendring er vår tids store utfordringer. Men løsningen på klimautfordringene må ikke bidra til å ødelegge landskap av internasjonal verdi, slik vindkraftutbyggingen i Norge stedvis gjør. Det er åpenbart at flere av de tildelte vindkraft-konsesjonene burde vært avvist. Hvorfor har det gått så galt? Nøkkelen til å forstå dette er konsesjonslovgivningen og NVE sin rolle. La oss se nærmere på et dagsaktuelt skrekkeeksempel – konsesjonen NVE ga til Vestavind Kraft AS på Okla på Stad.

Stadlandet er helt unikt i norsk og europeisk sammenheng – det er et landskap av internasjonal verdi og med store naturverdier. Dette er dokumentert gjennom verneplaner for myr, kystlynghei og «Landsplan for verneverdige naturområder og forekomster», der hele den vestlige delen av Stadlandet ble foreslått vernet som landskapsvernområde. Likevel er arbeidet med anleggsvegen til Okla i gang. Det er betimelig å spørre: Hvor store må landskaps- og naturverdier egentlig være for at vindkraftindustrien ikke skal bygge ned slike landskap? Eller, hvordan kunne dette skje her?

NVE devaluerte med et pennestrøk naturverdiene på Okla gjennom å legge vekt på den famøse tilleggsutredningen fra Norconsult i 2013 framfor den grundige

ARBEID I GANG: Hvor store må landskaps- og naturverdier egentlig være for at vindkraftindustrien ikke skal bygge det ned, spør forfatterne. Bildet viser byggingen av anleggsvei til Okla på Stad.

FOTO: WENCHE MARGRETHE SORTVIK V/AKSJONSGRUPPA NEI TIL VINDKRAFT PÅ STAD

og gode rapporten om naturmiljø fra 2005. Tilleggsutredningen fra 2013 trekker mange feilaktige slutninger, og er av så slett kvalitet at den er uten verdi.

Det gjelder det som skrives om trekkfugl, kystlynghei, terrengdek-

i Okla-saken har NVE aktivt sett bort fra etablert kunnskap, og basert sine avgjørelser på egen synsing.

Denne følgefeilen får helt avgjørende betydning for at det blir gitt konsesjon til vindkraftindustri på Okla.

Dette er også bakgrunnen for at Olje- og energidepartementet ikke finner noe

Stadlandet er helt unikt i norsk og europeisk sammenheng.

kende myr og terrenginngrepene. Likevel er det denne NVE vektlegger når de gir Vestavind konsesjon, og det til tross for at Fylkesmannen og mange andre melder tilbake til NVE om den uakseptable kvaliteten.

«Kunnskapsbasert forvaltning» er et prinsipp som står sterkt i Norge. Men

feil når de skal følge opp Stortingets vedtak av i år, der regjeringen blir bedt om å «vurdere hvorvidt behandlingen av gitte vindkraftkonsesjoner har fulgt energilovgivningen og forvaltningslovens krav».

Skal historien fortelle at det var på vår vakt at denne forvaltningsskandalen

skjedde, der et umistelig landskap fikk sitt første dolkestøt? Det er fortsatt mulig å stoppe vindkraftutbyggingen på Stad, men da må ansvarlige politikere og statsråder handle.

Modige politikere har gjort dette før; myrområdet Sølandet i Røros ble for eksempel reddet fra oppdyrking i 1972, da Stortinget gjorde et hastvedtak om «midlertidig vern».

La heller historien fortelle om «Stadlandet nasjonalpark» som en bauta over framsynte politikere.

Knut Rydgren,
professor, Høgskulen på Vestlandet

Peter Emil Kaland,
professor emeritus, Universitetet i Bergen

Anders Lyngstad,
forsker, NTNU Vitenskapsmuseet

Asbjørn Moen,
professor emeritus, NTNU Vitenskapsmuseet

Sover dere i Klassekampen?

USA

Jon Nordmo

Valgkampen i USA spisser seg til. Kampen for å forhindre at Donald Trump får en ny periode er intens, og en slagkraftig allianse av tidligere innbyrdes politiske motstandere er mobilisert for å sørge for at det ikke skjer.

Til og med Bernie Sanders, som under primærvalgkampen, beskyldte Joe Biden for å være i lomma på medisindustrien og Wall Street, kjemper knallhardt for at han skal bli USAs neste president.

Alle midler tas i bruk. Hensikten – å få bort Trump – helliger middelet. Og mediene, slik Mari Skurdal skrev om i Klassekampen 21. september, velger side. De opphører å være talerør for folkeopplysning og blir

talerør for kandidatene. Amerikanske medier har alltid hatt politisk slagside, men nå foregår det ikke under dekke av journalistikk. Det er helt åpenlyst.

Alt dette hadde jeg gjennomlevd og forsonet meg med. Slik er det tross alt å leve i samfunn hvor mediene blir eid av store og mektige kapitalinteresser. Rart hvis det skulle være annerledes!

Så kom sjokket: Facebook og Twitter hadde blokkert muligheten til å dele en artikkel (og etterpå flere) fra USAs fjerde største avis, The New York Post (som støtter Donald Trump). Artikkelen hadde som kildegrunnlag Hunter Bidens e-poster og korrespondanse, som befant seg på hans bærbare datamaskin som var levert inn til reparasjon og ikke avhentet innenfor tre måneder og dermed var reparatørens

eiendom (etter amerikansk lov). Artikkelen avslørte meget ufordelaktige ting – også ulovlige – som Joe Biden hadde gjort i forbindelse med hans sønns forbindelser med Ukraina og Kina. Med andre ord: En bombe inn i valgkampen! Kanskje en avgjørende fordel for Trump?

Uansett: Både Facebook og Twitter reagerte raskt med å stenge for spredningen av artikkelen. The New York Post fikk stengt sin Twitter-konto! Pressesekretæren i Det hvite hus, kongressfolk, mediefolk og enhver annen som forsøkte å dele artikkelen, fikk avslag. Facebook og Twitter sørget for en total nedstengning av informasjon vedrørende artikkelen!

Grunn: De måtte undersøke holdbarheten i opplysningene i artikkelen! Det klinger hult, med tanke på hvilke udokumenterte

påstander som har vært mulig å dele på de to plattformene tidligere: Den verste av dem kanskje påstanden om at Trump har vært i seng med prostituerte på et Moskva-hotell – og urinert på dem, noe som angivelig var filmet slik at Putin hadde et nakketak på ham! Den kunne deles!

Det har vært musestille i norske medier, fullt forståelig. Det som egentlig sjokkerer meg aller mest er at Klassekampen, «venstresidens dagsavis», ikke synes det er bryet verdt å gå inn i saken!

Dette handler dels om Biden, men mest om Facebook og Twitters nakkegrep om hva folk skal ha som kunnskapsgrunnlag når de skal gå til valg. Det burde interessere Klassekampen!!!

Jon Nordmo,
Ottestad
jonnordmo@hotmail.com